

sen og hr. Gert Petersen respekterer det ministeransvar, der er i forhold til gældende lov, og derfor kunne der måske være visse vanskeligheder ved at følge det, der står her. Hvis det derimod var sådan, at det mere var en opfordring til, at man faktisk administrerede så liberalt, som det var muligt, så er der jo sådan set allerede sket en understregning fra ministerens side af, at det er det, man vil gøre, og derfor er der jo ikke noget umiddelbart krav og noget behov for at vedtage det.

På den baggrund må jeg sige, at jeg ikke synes, at dagsordenen umiddelbart giver muligheder for at komme videre, men håber – og det håber jeg er det, vi fra radikal side kan blive enige med forslagsstillerne om – at vi med dette ønske prøver på at inspirere til at få den bedste mulige universitetsforskning og anden forskning på banen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstår så vel, at hr. Estrup har haft uhyre vanskeligheder med at skrive sin ordførertale til den debat, vi har i dag, al den stund hr. Estrup jo i sommeren 1995 var blandt dem, som krævede, at der skulle laves officiel undersøgelse også for perioden efter 1968. Det erindrings hr. Estrup formentlig. Så blev der indgået denne aftale mellem udenrigsministeren, hr. Hans Engell og hr. Uffe Ellemann-Jensen, som vi har fået afklaret her i dag, og derefter blev hr. Estrup banket på plads. Sådan er det historiske forløb jo, og ingen kan vist bestride, at vi har fået kortlagt det ret grundigt her i dag. Nu er vi nået til hr. Estrups rolle.

Så vil jeg gerne spørge hr. Estrup: Når nu Det Radikale Venstre ikke ønsker en undersøgelse, er det så, fordi Det Radikale Venstre frygter, at en undersøgelse vil vise, at partiet i 1988 selv havde problemer i denne sag? Var det sådan, at da Det Radikale Venstre gik ind i regeringen i 1988 efter atomvalget, overtog man det dobbeltspil, som var foregået indtil da under statsminister Schlüters ledelse?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Hr. Keld Albrechtsen vil gerne gøre en artikel i Politiken den 27. januar til en afgørende begivenhed. Det er den ikke. Hvis hr. Keld Albrechtsen går tilbage og læser sine aviser fra juli-august, da vi havde den store diskussion om Thule, vil han se, at allerede dengang var det soleklart, hvad der var foregået, og hvad der

foregik, nemlig at regeringen havde taget det velbegrundede standpunkt, at undersøgelsen skulle gå fra 1945 til 1968, og det standpunkt tilsluttede V og K sig i al offentlighed og ikke engang i hemmelighed. Det kan man se mange steder i den debat, der fulgte i kølvandet på offentliggørelsen af H.C. Hansen-brevet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Selv om hr. Keld Albrechtsen med vanlig energi prøver at fortolke historien til sin fordel, så skal det nu ikke lykkes, for realiteten er, at jeg aldrig har krævet en offentlig undersøgelse. Jeg kom derimod med et forslag, som vist nok blev kendt under terminologien: en omvendt Perry. Men det var noget helt andet, for det var faktisk ikke en officiel undersøgelse, men det var et ønske om, at man tog amerikanerne på ordet i forhold til, hvad den amerikanske forsvarsminister havde sagt, da han gæstede København i forsommeren 1995.

Lad mig så sige til hr. Keld Albrechtsen vedrørende 1988, at der ikke er nogen baggrund for mytedannelse omkring det. Det, der skete i 1988, var meget klart, at den danske politiske virkelighed blev konfronteret med den internationale politiske virkelighed, og vi måtte i Folketinget sande, og det håber jeg i og for sig bliver en bred erkendelse, at vi ikke kunne klare indenrigs- og udenrigspolitik på én gang blandet sammen i en stor pærevælling. Og at vi, hvis vi forsøgte det – hvad der blev gjort fra alle sider og ikke mindst fra den daværende regering ganske kraftigt – så talte vi med to tunger i internationale forsamlings, og dermed blev vi også misforstået.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Af Politikens artikel fremgår det, at hr. Jørgen Estrup lige som flere fremtrædende socialdemokrater i sommeren 1995 ønskede, at DUFI-undersøgelsen, den officielle undersøgelse, skulle række frem til vore dage, så man også fik dette med de atombevæbnede amerikanske skibe i danske havne med. Hr. Estrup vil formentlig ikke kunne bestride, at det var hans ønske at få det undersøgt. Det var vi jo enige om udgjorde et stort problem.

Når jeg så spørger hr. Estrup vedrørende Det Radikale Venstres rolle i folketingsvalget 1988, så er det jo, fordi man på det tidspunkt havde et forløb, hvor den amerikanske ambassadør hav-